

Az OEE, a MEGOSZ és a FAGOSZ *Nincs veszélyben a Csarna-völgy* címmel a múlt héten megjelent közleményéhez a következőket kívánjuk hozzáfűzni.

A közlemény világossá teszi, hogy az erdész szakma érdekképviselői nem partnerek egy országos jelentőségű, az erdőgazdálkodás társadalmi megítélését erősen befolyásoló problémakör megoldásában. Mi ezt rendkívül sajnáljuk. Álláspontjukat, amely szerint a természeti értékek megőrzését *fokozottan védett erdőkben is* az erdőgazdálkodó koncepciója szerint, faanyagtermelés mellett kell biztosítani, a nemzeti park szakvéleményét figyelmen kívül hagyva, nem tudjuk elfogadni. Reméljük, hogy a közleményt jegyző három szervezeten kívül más nem osztja ezt az álláspontot.

Néhány állítást, felvetést konkrétan is kiemelnénk.

„A lakosság megszólítását célzó leegyszerűsített érvelésével a természetközeli erdőgazdálkodást alaptalanul lejárató híreket generált.”

Egyáltalán nem járattuk el a természetközeli erdőgazdálkodást. Azt állítottuk, hogy ilyen kivételes adottságú fokozottan védett erdőben semmilyen erdőgazdálkodást nem célszerű folytatni. Mindez törvényesen biztosítható, és ezt az álláspontot képviseli a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság is.

A természetközeli erdőgazdálkodás népszerűsítését az elmúlt öt évben a WWF kiemelten felvállalta. Megkockáztatnánk, hogy többet tettünk ezért, mint a közleményt aláíró három erdészeti érdekképviselő. Az ezzel kapcsolatos kiadványunk honlapunkon megtekinthető. A 2010-ben az Országházban megrendezett Erdészeti nyílt napon a felszólalók közül, a zöld civilek képviselőjében egyedül a mi szervezetünk emelte ki a természetközeli erdőgazdálkodás jelentőségét.

„Az elindított sajtóanyag nyomán megjelent hírek a háromszáz évig gazdálkodással érintett erdőtömböt az ország utolsó ősvadonának, a legkorszerűbb szakmai elvek és jogszabályok által követendőnek tartott erdőkezelési módszereket pedig erdőirtásnak igyekeznek beállítani.”

Természetesen mi nem beszéltünk „utolsó ősvadonról” és „erdőirtásról”. A területen évtizedek óta nem volt jelentősebb erdőművelési beavatkozás, nagy részén semmilyen sem volt. Ennek következtében elkezdtek kialakulni a háborítatlan, természetes erdőkre jellemző tulajdonságok. Vitathatatlan, hogy a tervezett átalakító üzemmódú erdőgazdálkodás ezt az állapotot felszámolná, annak ellenére, hogy erdőirtásról szó sincs. Azt természetesen nem áll módunkban befolyásolni, hogy mások milyen módon adják tovább üzeneteinket, adott esetben eltúlozva az egyébként létező, jelentős problémát.

„Az állami erdőgazdálkodó, mint az erdők természetességéért is felelős vagyongazdálkodó feladata nem más, mint a gondjaira bízott erdők közcélú kezelése. Megalapozottan képviseli, hogy az átgondolt beavatkozás, és nem a magára hagyás a felelős természetkezelés.”

Úgy véljük, hogy a felelős természetkezelés mikéntjét fokozottan védett erdőkben a nemzeti park igazgatóságok szakembereinek kell megítélni, nem az erdőgazdálkodónak. A rendszeres gazdálkodás megszüntetése a természetvédelem világszerte elfogadott eszköze, amelyet kiegészíthetnek olyan kezelések, amelyek kizárólag természetvédelmi célokat szolgálnak. A tervezett átalakító üzemmódú gazdálkodás nem ezt jelenti.

„A Csarna-völgyi erdők jelenleg egykorú, egy fafajból álló részeinek hosszú távú túlélését a klímaváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás képessége teszi lehetővé. Ezt is szolgálnák a tervezett beavatkozások.”

Egyetértünk, hogy erdeinket a klímaváltozás miatt is célszerű többkorúvá, több fafajúvá alakítani. Örömmel olvassuk, hogy a három érdekképviselő is amellet érvel, amit néhány éve még rajtunk kívül kevesen képviseltek. Ennek ellenére úgy gondoljuk, hogy a Csarna-völgy az ország egyik legtermészetesebb erőterülete, így itt ilyen beavatkozásokra jelenleg aligha van égető szükség. Ezzel ellentétben az ország sok százezer hektár egyöntetű gazdasági erdejében valóban kiemelt fontosságú lenne bevezetni a természetközeli erdőgazdálkodást.

Reméljük, hogy a meglévő nézetkülönbségek ellenére szervezeteink együtt tudnak működni az ország erdeinek érdekében. Fokozottan védett erdőkben másképp, mint nem védett gazdasági erdőkben. Továbbra is hiszünk benne, hogy nemzeti parkjainkat a nemzetközi irányelvek szerint kellene működtetni, ami magába foglalja a megfelelő méretű, háborítatlan területek kialakítását is. Bízunk benne, hogy ebben számos erdész lehet partnerünk, még azok közül is, akik a sajtóközleményt jegyző három szakmai szervezethez tartoznak. Nem gondoljuk, hogy a jövő, amely a természeti területeknek több helyet biztosít, és amely jövő más országokban már elkezdődött, maga alá temetné az erdész szakma jó hírét. Azé a szakmáét, amely a természetvédelem egyik szülőatyja volt, és amelyre szükség van és lesz, nem csak a fenntartható erdőgazdálkodásban, hanem a gyakorlati természetvédelemben is.

Még egyszer nagyon köszönjük annak a száznyolcvan szervezetnek és ötezer embernek a támogatását, akik hozzánk hasonlóan ebben a jövőben bíznak. Reméljük, hogy a vidékfejlesztésért felelős miniszter is támogatni fogja álláspontunkat.